

Matematikken op gennem de to sidste Klasser i Skolen, thi der er stor Ulempe ved, at Eleverne af den sproglige Retning nu afslutte Matematikken i 4de Klasse og saa gaa i to Aar uden at lære noget Matematik. Skulle de senere have deres Bideen paa det matematisk-naturvidenskabelige Omraade suppleret ved eget Studium, naar de komme til Universitetet, er det en stor Ulempe, at de have maattet slippe Matematikken i disse to Aar.

Jeg skal ikke komme længere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men jeg skal dog ogsaa for mit Vedkommende med Hensyn til § 3 gøre den Bemærkning, at jeg ganske kan slutte mig til den Udtalelse om de filologiske Kandidater, der fremkom fra den sidste ærede Taler. Der var givet disse Kandidater ved Anordningen af 1849 et bestemt Tilsagn om, at de skulde have Æneret til Rektorater, og at de skulde have Fortrinnet til Oberlærerpladserne, dog saaledes at hvor der var mere end een Oberlærerplads i en Skole, skulde ogsaa Folk, der havde taget Magisterkonferens m. m., have Adgang dertil. Nu er der allerede ved Anordning af 1883 ifet den Forandring, at de ikke længere have Æneret til Rektoraterne. Det forekommer mig, at der nok kan reises lidt Tvivl, om man, da den Æneret, der er givet de filologiske Kandidater, er lovfæstet ved Lov af 1855, saaledes ved en kongelig Anordning kan drage den bort under Fødderne paa dem, men paa den anden Side erkender jeg, at efter Indførelsen af den nye Skoleembedsøksamen kan der ikke let være Tvivl om, at man bør gaa til at give dem, som have underkastet sig denne Æksamens, Adgang til Rektorater og Oberlærerpladser. Imidlertid forekommer det mig ogsaa, at Lovgivningsmagten ikke lettelig skal indlade sig paa at berøve dem, der engang ad Lovgivningens Vej have faaet Tilsagn i saa Henseende, de Forrettigheder, der paa denne Maade ere skænkede dem, naar de have underkastet sig denne Æksamen, uden at der paa passende Maade gives dem nogen Erstatning derfor. Jeg vilde derfor ogsaa ønske, at det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat i denne Sag, vilde tage dette Spørgsmaal under grundig Overvejelse og vilde se, om det ikke lader sig gøre paa en eller anden Maade, samtidig med at man indfører den nye Ordning ved Lov, tillige at skaffe nogen Erstatning til de filologiske Kandidater.

Det. Hansen: Jeg tror, at der er Grund til at være den ærede Kultusminister taknemlig for de højt interessante Forhandlinger, hvormed denne Sag er ledsaget. De give et meget klart Indblik i de Spørgsmaal, der bevæge Skoleverdenen, og som bleve rejste ved den ærede Ministers Cirkulære af 27de Juni 1889. Det maa kun beklages, at den ærede Minister endnu ikke har været i Stand til at opfylde den Udsigt, der er givet os i Bemærkningerne til Lovforslaget, til at vi kunne saa Fakulteternes og Konsistoriums Betænkninger at se; jeg forudsætter de ville komme dette Tings Medlemmer i Hænde, inden vi slippe denne Sag.

Ærede Medlemmer ville jo se, at Sagen er rejst ved den ærede Ministers Cirkulære eller Skrivelse af 1889, der findes Pag. 3—4 i de omtalte Forhandlinger. Den ærede Minister har der stillet sig paa et aldeles klart og bestemt Standpunkt, der gaar ud paa, at Græsk og Oldnordist udstydes af Skolen for at give Plads for andre Krav, der med større og større Styrke komme frem, og jeg tror, at den ærede Minister derved har vist sig at have et klart Blik for Nødvendigheden af at skaffe Luft, for Nødvendigheden af at dele mellem de forskellige Krav, der komme frem. Den ærede Minister har jo derved tillige haft den Hensigt at komme bort fra Tvedelingen af 1871. Der er næppe nogen Tvivl om, at de allerfleste Skolemænd og mange andre, der have interesseret sig for den lærde Skole, have beklaget den Tvedeling, der kom ind i 1871, og vilde være ham højt taknemmelige, hvis det virkelig kunde lykkes at komme bort fra den. Den højtærede Minister har jo saaledes rejst dette kildne Spørgsmaal om Græsk eller ikke Græsk, Udstydning af Græsk eller Bibeholdelse af Græsk, og de ærede Medlemmer, der have gjort sig den Ulejlighed at læse disse iøvrigt saa højt interessante Erklæringer igennem, ville ogsaa se, at dette Spørgsmaal har spillet en overmaade stor Rolle i den Debat, der har været ført i Løbet af de sidste Aar. Spørgsmaalet er bleven belyst fra forskellige Sider, men vistnok uden Undertagelse kun af saadanne Mænd, som baade nære Kærlighed til og have dybt Kendskab til græsk Sprog og Kultur; hvis de Herrer ønske at læse en virkelig udtømmende og interessant Fremstilling af dette Spørgsmaal, kan jeg kun henvisse til Betænkningen